

Bibelgruppen – bli mindre for å bli større

Forrige søndag hadde vi som tema Gudstjenesten.

Finnes det noe som er like viktig som gudstjenesten? Ja, det må i såfall være smågruppene!

Vet ikke om dere har hørt den historien om Adam og Eva. Det var en sen kveld da spurte Adam: - Eva, elsker du meg? Og Eva svarte: - Ja, hvem ellers

De hadde jo ikke rare valget de som var bare to.

Men likevel om de bare var to – så var to så mye mer enn bare den ene. Er man sammen med andre så er man ikke alene, og det hjelper jo gjerne på ensomheten.

Tenk deg to søyler. Den ene heter gudstjenesten, den andre heter grupper. Du kan også tenke på dem som de to G'ene. Vi har den store sammenkomsten - og vi har den mindre sammenkomsten. Begge deler er viktig. Ja, noen vil si like viktig, noen vil til og med si at gruppen er viktigere!! Jeg skal ikke diskutere det her, men bare streke under at vi trenger begge.

Det var en som sa om en murstein, at selv en murstein lengter etter å være noe mer. Den lengter etter å være sammen med andre steiner. Mursteinen er laget med en hensikt. En murstein skal være sammen med "venner". Ikke i ensomhet og kjedsomhet. Den var ment å være en del av noe større. En katedral, en kirke, et rådhus, en bolig for en familie.

Du og jeg lengter også gjerne etter å være sammen - og vi er jo langt mer enn murstein... Eller ? :) Det nye testamente oppmuntrer oss til det samme. Å være sammen! Og da gjerne i mindre grupper. Jesus startet jo med en liten gruppe.

Hver dag holdt de trofast sammen på tempelplassen, og i hjemmene brøt de brødet og spiste sammen med oppriktig og hjertelig glede. Apostlenes Gjerninger 2, 46

Ja, de var sågar samlet for å spise brødet i hjemmet. De feiret nattverd sammen! Er det noe vi kunne forestille oss ?

Det er også klart at det ikke var like mange kirker og bedehus rundt forbi slik det er i Norge i dag, derfor samlet man seg naturlig også i hjemmene. Slik det også for eksempel er i Burma i dag, mange kirker er revet ned, stoppet midt i byggeprosessen eller nektet bygget. Det fører også til at man møtes i hjemmene. Man møtes i mindre grupper. Men uansett hvor mange eller få kirkebygg vi har så er det meningsfullt å møtes i mindre fellesskap.

Hva er en smågruppe?

Men hva er en smågruppe? En smågruppe er enhver mindre gruppe i menigheten hvor opptil 10-12 mennesker kommer sammen for å dele troen og livet med hverandre.

Dermed har jeg sagt at det ikke bare er den gode gammeldagse bibelgruppen som er en smågruppe, men både dansegruppen, misjonsringen, cellegruppen, ja til og med menighetsrådet kan fungere som en smågruppe.

Kjært barn har mange navn, og vi kaller gjerne våre smågrupper for mye rart; Alternative navn på bibelgruppe er prategrupper, samtalegrupper, fellesskapsgruppe, vekstgruppe, bønnegruppe, cellegruppe, ja noen har det de kaller for familiegrupper. Navnet sier litt om vårt fokus. Fokuserer vi mest på å studere bibelen? Ja da kan vi kalle oss en bibelgruppe, prater vi mest - ja så er det en prategruppe. Uansett så er det noe som er felles for alle grupper.

Hva skjer i en smågruppe?

Søker man på nettet etter smågrupper så er det faktisk Oslo Kommune som kommer først opp med tilbud om smågrupper for barnehagebarn.

Det er jo spennende å se at uttrykket ikke er spesifikt kristent og at det også brukes utenfor vår sammenheng. Her legger man vekt på lek og samspill. Viktige stikkord også for en smågruppe i menigheten. Vi ønsker oss et fellesskap hvor vi kan leke litt, eksperimentere litt, våge å prøve nye ting og feile og lære av det. Vi ønsker også samspill i gruppene. I gruppen skal ikke en leder snakke hele tiden. Alle skal få være med. Alle spørsmål er lovlige og ingen spørsmål eller innspill er dumme eller ikke gode nok. Vi tenker ikke karakterer og prestasjoner i smågruppen – vi tenker at her kan alle bidra og at alt er interessant.

I følge Alpha så skal grupper være for alle som vil komme, de skal inneholde læring og latter, pizza og pasta (altså mat), et sted hvor vi kan hjelpe hverandre og hvor vi kan stille spørsmål om alt vi vil vite.

Men det viktigste som skjer i en smågruppe er det samme som på gudstjenesten: vi møter hverandre og Gud møter oss. Vi får gjenta det igjen:

For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.» Matt. 18, 20

Det er dette viktige møtet som kan være livsforvandlende. Der Gud er gjør han oss verdifulle ved å fortelle oss hvor mye han elsker oss. Han gjør oss større ved å fortelle hvor verdifulle vi er i hans øyne. Slik kan små grupper bli større – for Gud er jo midt i blant oss.

Hvordan får vi med flere da?

Et hovedpoeng er altså: Gruppene skal altså være for alle som vil komme!

Ja, alle smågrupper bør ha et perspektiv utover seg selv! Hva er poenget med at man skal feire 15 års jubileum med den samme gamle gjengen? Det er ikke noe å feire – det er noe å sørge over! Skal man feire så kan man feire at man har holdt ut med den samme gjengen i 15 år (!). Ingen kristen aktivitet skulle mangle dette perspektivet om at vi må bli flere. Misjonstanken gjelder i alt vårt arbeid.

Multiplikasjon er en av Guds standarder. Gud ønsker at det som er sådd skal bli til noe mer og nye mennesker skal komme til. Derfor bør det være et mål med enhver bibelgruppe at den ønsker å få med flere.

Men er vi klar for det? Er din smågruppe klar for det? Hva pleier du å tenke når du skal ha besøk? Du er opptatt av hvordan det ser ut hos deg osv... Rent, ryddig, mat, varmt og koselig. Du ønsker å skape en anelse hyggelig atmosfære.

Er vår gruppe klar for å ta imot noen nye? Forberedelse Hva har vi i huset ? Hvordan ser det ut? Hvordan er vi? Hvordan oppfører vi oss ? Hvilken aldersgruppe er vi i? Kjøre en liten analyse av gruppa di. Hvem er dere ? Hvem kunne passe sammen med dere ?

Vi må tenke gjennom hvordan det ville være å være en fremmed og komme inn i vår gruppe.

Dersom din bibelgruppe bare er en ren diskusjonsgruppe hvor dere har den uvanen at dere stadig havner i grøfta med de samme diskusjonene? Er det så koselig? Hvem er det som vil være med der?

Vi må lære oss å skifte gir. Det er greit å diskutere, men man bør også tenke på at vår stil / måte å gjøre det på ikke stenger andre ute.

Alle grupper er forskjellige. De har sin styrke og sin svakhet. Noen grupper tøyser og tuller for mye, noen er kanskje for alvorlige, noen snakker om tema, noen studerer bibelen, noen snakker om alt og ingenting...

Det som er viktig er dette: Vi må ikke gjøre det vanskelig for nye å komme med! Kanskje vi sier: Ja, men det vi holder på med nå er ikke noe for utenforstående! Men hvor i all verden skal da utenforstående få lov til å komme? Da er det vi som må endre på vårt opplegg, ikke motsatt. Vi kan ikke kreve av folk som står utenfor vår sammenheng at de skal tilpasse seg oss. Det er vi som må tilpasse oss!

Det er mange måter å invitere med nye på. Men kanskje det mest grunnleggende er å bli enige om hvem man vil ønske med og så be for vedkommende. Vi kan opplyse om

bibelgrupper fra talerstolen og på plakater, men den personlige invitasjonen er den beste metoden å få med nye på – det er mest effektivt, og samtidig mest utfordrende.

Flest mulig med i smågrupper!

Jeg skulle jeg ønske at alle medlemmer av vår menighet fant sin plass i en smågruppe. Fellesskap i kirken er faktisk ikke noe man velger. Du som er medlem her har valgt å være en del av et fellesskap – la det være mer enn et besøk en gang i ny og ne. Bli med i en smågruppe hvor du kan kjenne deg som en del av fellesskapet også utenom søndagene.

Vår tid er preget av en tydelig bruk- og kast tankegang hvor til og med fellesskapet utfordres. Mange ungdommer starter f.eks. i idrettslag eller korps, men så går det en tid – så gidder man ikke mer. Man lever mer etter slagord som: ”Kom om du kan! Dra når du må! Passer det deg ikke lenger så må du bare hoppe av !”

Men slik kan vi ikke bygge gode menighetsfellesskap. Vi må stole på at alle vil være med. Jo, du kan jo ha dine helt spesielle grunner for å ikke ha lyst å være med.

Jeg vil gjerne utfordre deg som ikke er med i en gruppe – bli med da vel ! Ta kontakt !

Kanskje du sier: Jeg kan ikke være med i en gruppe. Jeg er ikke så snakkesalig. Helt i orden. Eller du sier: Jeg ønsker ikke å dele hele livet mitt med andre. Nei det skal du ikke heller. Det er du som setter dine grenser. Du trenger ikke be høyt eller lese i Bibelen.

Jeg har ikke tid. Ok, jeg respekterer om du har en travel hverdag og ikke har tid. Men er det prioritering det handler om så vil jeg oppmuntre deg til å prioritere å være med i en smågruppe. Hva er det som er viktig i livet? Jobb og karriere? Eller å være sammen med kristne søsken?

Hvorfor går folk i cellegruppe?

Ja, nå skal jeg se om det blir bra! Blir jeg møtt av Gud nå? Tenker du slik legger du opp til en tapsplan. Vet du hva: Man går i cellegruppen for å bli bedre kjent med folk. Du kommer til gruppen for å tjene. Man kommer for å se hva Gud vil gjøre midt i blant oss.

I cellegruppen tar vi i mot alle slags mennesker. En god nyhet: Vi tar i mot folk som ikke er perfekte. Perfekte mennesker er ikke velkommen – for de finnes ikke! Det er vanlige ordinære mennesker som møtes i smågruppene.

Det er vanlige mennesker som ønsker å være sammen, og som Jesus vil være sammen med. Du og jeg kan bli mindre for å bli større.

Gud velsigne deg i dag og velkommen med i smågruppene !